

gjort et meget stort og omfattende Arbejde. Men jeg udtalte tillige, at naar dette Lovforslag skulde udarbejdes i Overensstemmelse med de gældende Love, saa vil det være nødvendigt mange Steder at anvende Skøn, og om Skøn kan der altid strides. Nu har jeg aldrig, hvad det ærede Medlem vil faa at se, naar Tiden kommer til at foreligge, talt imod Udvalg, ikke paa nogen Maade. Jeg har ytrede nogen Tvivl om, hvorvidt Udvalget vilde komme til andre Resultater end Forslaget, og det mener jeg fremdeles. Det ærede Medlem har ofret en halv Snes Timer paa at gennemgaa dette Lovforslag; det har jeg ikke gjort, det har jeg ikke haft Tid til, og det sagde jeg. Men jeg har dog set paa det, jeg har nemlig set paa det. Skal man fremkomme med en Kritik paa en Maade, der betyder noget, maa man arbejde, som det ærede Medlem har gjort. Man kan sagtens tage en Stump op og kritisere, men det har ikke noget syndeligt Værd. Jeg har imidlertid, som sagt, ikke modsat mig Udvalgsbehandling, det kunde aldrig falde mig ind, jeg sagde endogsaa, at naar Udvalget kom til at arbejde, var det godt at faa at vide, hvilke Grunde der har ført til den Affattelse, Lovforslaget har faaet, og det kan godt være, at vi, naar vi faa disse Grunde at vide, ville se noget anderledes paa Lovforslaget, end man i Øjeblikket gør.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns). Jeg maa takke for den forholdsvis velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, thi jeg tror, at alle de Herrer ville være enige om, at det, der foreligger, er i Virkeligheden et meget stort Arbejde. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) gjorde en lille Bemærkning om, at han maatte bebrejde Ministeriet den sene Fremkomst af Lovforslaget. Alle ville vist give mig Ret i, at det for det første har været et stort Arbejde, at udarbejde Lovforslaget, og for det andet har man ved Udarbejdelsen af Lovforslaget maattet følge med, hvad der sker paa Lovgivningens Omraade. Jeg har saaledes med Henblik paa det Udvalg, der maatte komme, reserveret mig, at jeg paa Justitsministerens Vegne mulig vil komme til at stille Forslag om Ændringer i §§ 39, 72 og 88, idet Forslag angaaende Bygningsloven og Brandpolitiloven, der foreligger her i dette høje Ting, ved deres eventuelle Vedtagelse kunne medføre Ændringer i disse Paragraffer. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) har med sædvanlig Veltalenhed

rettet en vis Kritik mod dette Lovforslag. Hans første Indvending var, at det vilde være urimeligt at optrykke de mange forskellige Love, fordi der et eller andet Sted foretages en eller anden Ændring i Loven. Men det ærede Medlem gør sig her skyldig i en Misforstaaelse; § 107 siger, at Regeringen *bemyndiges* til at lade de i §§ 2—106 omhandlede Love optrykke. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at man, fordi der staar et eller andet Sted, at et Spanskør skal være, jeg ved ikke, om det er 1 eller 2 Tommer længere, derfor skal optrykke hele Loven. Ministeriet vil have en Bemyndigelse til, i Tilfælde hvor det er praktisk, at optrykke saadanne Love. Som Forholdene ere nu, vil man dog neppe befrygte en overdreven stor Ødselhed fra Ministeriets Side; men jeg synes, at det i mange Tilfælde vilde være ønskeligt at kunne optrykke Love, hvori der er sket Forandringer. Naar man skal bruge Lovene i det praktiske Liv, er det i høj Grad uheldigt, naar man skal slaa op forskellige Steder for at finde, hvad netop den og den Bestemmelse gaar ud paa. Jeg tror, at det vil være af ganske overordentlig stor Betydning og til Gavn for det praktiske Liv, at § 107 kommer til at bemyndige Regeringen til at foretage Optrykning, naar den finder det passende.

Det ærede Medlem bemærkede endvidere, at han mente, det kun vilde være nødvendigt at foretage Forandringer, naar de havde virkelig praktisk Betydning. Men det er absolut en Misforstaaelse. Med Meterloven i Haanden er Ministeriet nødt til at komme med et Forslag til alle de forskellige Bestemmelser. Det kan jo ikke nytte noget, naar Loven siger, at efter den og den Tid maa der ikke arbejdes med andet end Meter, at der da i en eller anden Lovparagraf eller Anordning staar en Bestemmelse i Aen, Fod og Tommer. Thi hvem skal saa omsætte disse Maal, og med hvilken Ret blive de omsatte? Skal det saa omsættes matematisk nøjagtigt efter Omsætningsforholdet, eller vil vedkommende Myndighed i det Øjeblik have Lov til at runde af efter sin egen Vilkaarlighed? Det kan dog ikke være Meningen. Efter Loven maa der gennemføres en Ændring af alle Bestemmelserne. Jeg tvivler oprigtigt talt ikke om, at det maaske er kommet lidt overraskende. Man havde neppe tænkt sig, at Meterloven vilde medføre saa mange Forandringer, som den her viser sig at ville bevirke, men jeg kan ikke indse andet, end at vi ere juridisk bundne til at foretage dem.